

10. gr.

16. grein laganna :

Í stað orðanna „1000 kr.“ komi: 2000 kr.; og í stað orðanna „yfir dómi landsins“ komi: hæstarjetti ríkisins.

11. gr.

Þá er lög þessi hafa öðlast staðfestingu konungs, skal fella þau inn í texta laga nr. 54, 30. júlí 1909, og getur konungur þá gefið þau lög út, þannig breytt, sem lög um váttryggingarfjelag fyrir fiskiskip.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 27. júní 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Pjetur Jónsson.

Lög

um

váttryggingarfjelag fyrir fiskiskip.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að vjer samkvæmt 11. gr. laga, dags. í dag, um breyting á lögum nr. 54, 30. júlí 1909, um stofnun váttryggingarsjóðs fyrir fiskiskip, höfum látið færa breytingar þær og viðauka, sem um ræðir í fyrnefndum lögum, inn í meginmál tjeðra laga nr. 54, 30. júlí 1909, og gefum þau hjer með út sem lög um váttryggingarfjelag fyrir fiskiskip.

1. gr.

Skip er í lögum þessum haft um öll skip og báta, stór og smá.

23

27. júní

2. gr.

Vátryggingarfelag það, sem stofnað var með lögum 30. júlí 1909, og nefnist Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, og sem í lögum þessum er nefnt „Samábyrgðin“, tekst á hendur:

- a. Endurtrygging fyrir íslensk ábyrgðarfjelög skipa og báta, á helmingi eða alt að helmingi þess hluta af tryggingarhæfu verði skipa þeirra og báta, er fjelögin sjálf taka að sjer ábyrgð á.
- b. Beina vátrygging á skipum og bátum.
- c. Trygging á afla, veiðarfærum og útbúnaði, ef um algerðan skiptapa er að ræða.

Fjelagið tekur aðallega ábyrgð á þeim skipum og bátum, sem ætluð eru til fiskveiða eða flutninga við Ísland.

3. gr.

Ríkissjóður ábyrgist með alt að 800000 kr., að fjelagið fullnægi skuldbindingum sínum. Ef það getur eigi af eigin ramleik borgað skaðabætur, sem því er skylt að greiða, leggur ríkissjóður til það, er á vantar, þó aldrei meir en áður nefnda upphæð.

Ef fjelagið hefir orðið að leita aðstoðar ríkissjóðs til þess að greiða skaðabætur, skal styrkur sá, er það hefir þegið af ríkissjóði, að viðbættum 4½% í árlega vöxtu, endurgreiddur smátt og smátt eftir því sem efni þess leyfa.

4. gr.

Reglugjörð Samábyrgðarinnar, ákvæði um flokkun, iðgjaldsgreiðslu og tryggingarskilyrði liggja undir samþykki stjórnarráðs Íslands, og hefir það yfirleitt eftirlit með störfum hennar, meðan ábyrgð landssjóðs stendur. Það er skilyrði fyrir því, að Samábyrgðin megi takast á hendur endurtrygging samkvæmt 2. gr. a. fyrir innlent vátryggingarfelag, að stjórnarráðið hafi samþykkt reglugjörð þess fjelags, en samþykki veitir stjórnarráðið því aðeins:

a. ð starf fjelagsins verði talið hvíla á tryggum grundvelli,

a. ð fjelagsmenn beri ábyrgð á skyldum fjelagsins, hver gagnvart öðrum, nema nægt hlutafje eða ábyrgðarfje sje til tryggingar því, að fullnægt verði skuldbindingum þess.

5. gr.

Samábyrgðin má eigi án endurtryggingar takast á hendur hærri ábyrgð en 15,000 kr. fyrir einstakt far og 10.000 kr., þá er um trygging eftir 2. gr. c. er að ræða, á einstöku fari.

6. gr.

Um greiðslu og frádrátt skaðabóta skal nánara ákveðið í reglugerð Samábyrgðarinnar; meðan ábyrgð ríkissjóðs stendur, skulu þar jafnan fastákveðin þau atriði, er nú skal greina:

- a. Tjón, er orsakast af því, að verðmæti hefir verið lagt í sölurnar af váttryggjanda hálfu, til þess að komast hjá meira tjóni eða til að bjarga öðrum eignum, váttrygðum í Samábyrgðinni, greiðist að fullu.
- b. Ef það sannast, að skipstjóri hafi af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi valdið tjóninu, má draga allt að því 20% af skaðabótafjenu. Hafi váttryggjandi í sviksamlegum tilgangi tvítrygt hið sama, eða hafi hann gerst valdur að tjóni af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi, er Samábyrgðin laus allra mála um skaðabótaskyldu. Þó skal Samábyrgðin ávalt skyld að greiða svo mikið af skaðabótunum, sem þarf til að borga lán af almanna fje, þar með talin lán úr íslenskum bönkum og sparisjóðum, er veitt hafa verið gegn veði í skipinu eða bátnum, þó er eigi skylt að greiða meira en nemi ⅓ tryggingarupphæðarinnar, og á Samábyrgðin þá endurgjaldskrófu á hendur þeim, er sekur er.

7. gr.

Fjelagið bætir tjón og skaða, er verður af völdum sjávar, storms eða annars óveðurs, af strandi, af því, er skip ber á sker eða grunn, af skipbroti, kollsigling, ásigling, árekstri, eldi og öðrum slysum.

8. gr.

Sjórjettarpróf skal halda um hverskonar tjón, sem bóta er krafist fyrir eftir lögum þessum, nema stjórn Samábyrgðarinnar telji það óþarft, enda sje henni gert viðvart um það með nægilegum fyrirvara.

9. gr.

Þegar váttrygðar eignir eru veðsettar, nær veðrjetturinn einnig til tryggingarfjárins.

10. gr.

Váttryggingariðgjaldið hvílir á hinu váttrygða skipi og gengur fyrir veðskuldum í 2 ár.

Iðgjöld og virðingargjöld má taka lögtaki.

Þegar tilkynt hefir verið Samábyrgðinni, að váttrygt skip eða bátur sje í veði fyrir láni af almanna fje, þar í talin lán íslenskra banka og sparisjóða, má eigi fella skipið úr trygging fyrir þá sök, að iðgjöld sjeu eigi greidd, nema veðhafa hafi áður verið veittur hæfilegur frestur til að greiða iðgjöldin. Ef þetta ákvæði verður tekið upp í reglugerðir váttryggingarfjelaga, er Samábyrgðin hefir á hendi endurtrygging fyrir, getur stjórnarráðið með auglýsing veitt þeim hlunnindi þau, er getur um í 1. og 2. málslíð greinar þessarar.

11. gr.

Öll skip og bátar, er váttrygð eru í Samábyrgðinni, eru skyld til að hjálpa hvert öðru úr háska; sömu hjálp skal og veita skipum annara fjelaga,

23 hafi þau og Samábyrgðin samið um að veita hvort öðru slíka hjálp. Borgunar
 27. júní fyrir hjálpina verður eigi krafist eftir venjulegum björgunarreglum, heldur
 skal hún ákveðin af stjórn Samábyrgðarinnar, eða gerðardómi, ef þess er
 heldur óskað, af þeim, sem hlut eiga að máli, og skal þá miða þóknunina við
 tilkostnað þann og fjártjón, sem hjálpin hefir bakað þeim, er veitti.

Þegar skip eru í háska stödd, skulu þau gera bending með fána, sem
 stjórn Samábyrgðarinnar segir nánar fyrir um. Þau mega ekki þiggja hjálp
 hjá öðrum, ef auðið er að fá hjálp hjá skipum úr sama fjelagi sem þau eru í.

Stjórn Samábyrgðarinnar.

12. gr.

Samábyrgðin skal eiga heimili og varnarþing í Reykjavík og stjórnar
 henni nefnd þriggja manna. Einn þeirra er framkvæmdarstjóri og skipar
 stjórnarráðið hann, en tveir eru gæslustjórar. Annan þeirra kýs stjórnarráðið
 fyrst í stað, en hinn kjósa hin innlendu váttryggingarfjelög, er Samábyrgðin
 er í samvinnu við; í reglugerðinni, þeirri sem nefnd er í 14. gr., má gera önnur
 ákvæði um kosning gæslustjóranna.

Kosning gæslustjóra gildir um 3 ár í senn. Skulu þeir vera búsettir í
 Reykjavík eða þar í nánd og fá lítilsháttar þóknun fyrir starfa sinn, er stjórn-
 arráðið ákveður. Þóknun þeirra og laun framkvæmdarstjóra greiðist af Sam-
 ábyrgðinni.

Stjórn fjelagsins skal áður mánuður er liðinn eftir hvern ársfjórðung
 senda stjórnarráðinu yfirlit yfir starf fjelagsins, og innan þriggja mánaða
 eftir lok hvers starfsárs skal hún senda stjórnarráðinu ársreikninginn með
 áritun endurskoðunarmanna.

Stjórnarráðið getur hvenær sem því list látið rannsaka allan hag fjelags-
 ins og ef nauðsyn krefur, skipað yfir það eftirlitsstjórn.

Nánari ákvæði um stjórn fjelagsins skulu sett í reglugerð þess.

13. gr.

Ef fjelagið legst niður, fellur tekjuafgangur þess til fiskiveiðasjóðs
 Íslands.

14. gr.

Ágreiningur milli fjelagsins og þeirra váttryggingarfjelaga, er í sam-
 vinnu eru við það, eða váttryggja í því, skal leggja í gerð, ef eigi nemur meira
 en 2000 kr.; í gerðardóminn kveður hver málsaðili einn mann, en stjórnar-
 ráðið skipar einn dómanda úr hæstarjetti ríkisins, oddvita.

Gerðardómur skal háður í Reykjavík og segir oddviti fyrir um rjettar- **23**
far hans. 27. júní

Nánari ákvæði um gerðardóminn skulu sett í reglugerð fjelagsins.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 27. júní 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Pjetur Jónsson.

Lög

um

24
27. júní

breyting á lögum nr. 36, 26. okt. 1917, um stofnun alþýðuskóla
á Eiðum og afhending Eiðaeignar til landssjóðs.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað 3. gr. 2. másl. laga nr. 36, 26. okt. 1917, um stofnun alþýðuskóla
á Eiðum og afhending Eiðaeignar til landssjóðs, komi:

Enn fremur skal haldið á hverju vori búnaðarnámsskeið við skólann,
6—7 vikur.

2. gr.

Í stað 4. gr. laganna komi:

Við skólann skal skipaður skólastjóri og tveir kennarar. Taka þeir
laun eftir 26. gr. laga nr. 71, 28. nóvember 1919, um laun embættismanna.